

Sygn. akt II PZ 4/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Korzeniowski

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z powództwa E. S.

przeciwko Jednostce Wojskowej nr ... w B.

z udziałem Polskiego Towarzystwa Prawa Antydyskryminacyjnego

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 kwietnia 2014 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 września 2013 r.

oddala zażalenie i przyznaje adwokatowi P.R. - pełnomocnikowi z urzędu od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 2 025 zł (dwa tysiące dwadzieścia pięć) podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z 18 września 2013 r. odrzucił wniosek o przywrócenie terminu oraz odrzucił skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z 6 marca 2013 r.

W uzasadnieniu podniesiono, że wyrokiem z 6 marca 2013 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki E. S. od wyroku Sądu Okręgowego w B. Pismem z 13 sierpnia 2013 r. powódka za pośrednictwem pełnomocnika (adwokat J. P.) złożyła do Sądu Apelacyjnego wniosek o przywrócenie terminu wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego, wskazując, że wyrok nie został przez Sąd doręczony skarżącej, lecz osobie nieuprawnionej, tj. radcy prawnemu P. K., którego umocowanie do reprezentacji nie obejmowało wystąpienia ze skargą kasacyjną. Tym samym skarżąca nie może ponosić winy za bezskuteczny upływ terminu do wniesienia skargi.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, wniosek E. S. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej należało odrzucić. Podkreślono, że w rozpoznawanej sprawie wniosek o przywrócenie terminu został złożony 13 sierpnia 2013 r., zatem należałoby uznać go za złożony w terminie przewidzianym w art. 169 § 1 k.p.c., gdyby przyczyna niemożności wniesienia przez powódkę skargi kasacyjnej ustała nie wcześniej niż 6 sierpnia 2013 r. Dopuszczalność rozpoznania merytorycznego wniosku o przywrócenie terminu wymagałaby zatem wykazania, że powódka przed 6 sierpnia 2013 r. nie mogła wnieść skargi kasacyjnej.

Pełnomocnik powódki zachowanie tygodniowego terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu motywowała tym, że dopiero 8 sierpnia 2013 r. uzyskano wiedzę o tym, że odpis wyroku Sądu II instancji wraz z uzasadnieniem został doręczony osobie nieumocowanej do jego odbioru. Na potwierdzenie tego załączono wydruk korespondencji mailowej z 8 sierpnia 2013 r., w której przedstawiciel kancelarii informuje adwokat J. P., że odpis wyroku Sądu Apelacyjnego z 6 marca 2013 r. wraz z uzasadnieniem został doręczony radcy prawnemu P. K. 15 kwietnia 2013 r.

Gdyby powódka dopiero 8 sierpnia 2013 r. dowiedziała się o możliwości przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej, należałoby uznać, iż składając 13 sierpnia 2013 r. wniosek o przywrócenie terminu, tygodniowy termin zachowała.

Z całokształtu okoliczności sprawy wynika jednak, że wiedzę o tym, iż wyrok Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem został doręczony radcy prawnemu P. K. powódka musiała posiadać już wcześniej. We wniesionej bowiem pierwotnie, tj. 17

czerwca 2013 r. przez powódkę (za pośrednictwem pełnomocnika, adwokat J. P.) skardze kasacyjnej wskazano, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony 15 kwietnia 2013 r. Z powyższego wynika, że skoro 17 czerwca 2013 r. powódka знаła datę doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem, musiała także mieć świadomość, iż doręczenie to dokonane zostało jej pełnomocnikowi, radcy prawnemu P. K.

Na marginesie zaznaczono, że doręczenie przez Sąd Apelacyjny odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem ustanowionemu z urzędu pełnomocnikowi powódki (radca prawny P. K.), było prawidłowe i nie powoduje automatycznego braku zawinienia powódki w uchybieniu terminowi do wniesienia skargi kasacyjnej.

Zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego wniosła powódka. Zarzucono naruszenie art. 169 § 1 k.p.c. w związku z art. 171 k.p.c. przez uznanie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej za spóźniony, a w konsekwencji jego odrzucenie. Naruszono w konsekwencji art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że skarga kasacyjna została wniesiona po terminie.

Wniesiono o: 1) zmianę postanowienia z 18 września 2013 r. przez przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej oraz przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako wniesionej w terminie, 2) zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, 3) zwolnienie powódki z kosztów sądowych w całości, w tym kosztów opłaty sądowej od niniejszego zażalenia, albowiem nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny, 4) przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne i należało je oddalić. Zgodnie z art. 133 § 3 k.p.c. jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, doręczenia należy dokonać tym osobom. Trafnie Sąd Apelacyjny stwierdził, z powołaniem się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, że pełnomocnictwo nie wygasa z chwilą wydania (ogłoszenia)

wyroku przez sąd drugiej instancji. Pełnomocnik może, w ramach umocowania określonego w art. 91 k.p.c., złożyć już po wydaniu prawomocnego wyroku np. wniosek o wydanie odpisu wcześniej wydanego orzeczenia (art. 9 k.p.c.), wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem albo wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 27 lipca 2012 r., I UZ 81/12, LEX nr 1274958).

Zgodnie z art. 169 § 1 k.p.c. pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu.

Sąd Apelacyjny ustalił, że powódka przekroczyła ten termin. Co najmniej 17 czerwca 2013 r. знаła ona datę doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem, a dopiero 13 sierpnia 2013 r. złożono wniosek o przywrócenie terminu wniesienia skargi kasacyjnej.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.